

Bryssel 27.3.2013
SWD(2013) 99 final

Part 2

KOMISSION YKSIKÖIDEN VALMISTELUASIAKIRJA

TIIVISTELMÄ VAIKUTUSTEN ARVIOINNISTA, joka koskee Euroopan poliisiakatemiaa (CEPOL) ja Euroopan poliisiviraston (Europol) yhdistymistä ja eurooppalaisen lainvalvontaviranomaisten koulutuskehityksen täytäntöönpanoa

Oheisasiakirja

ehdotukseen EUROOPAN PARLAMENTIN ja NEUVOSTON ASETUKSEKSI

**EUROOPAN UNIONIN LAINVALVONTAYHTEISTYÖ- JA
-KOULUTUSVIRASTOSTA (EUROPOL) SEKÄ NEUVOSTON PÄÄTÖSTEN
2009/371/YOS JA 2005/681/YOS KUMOAMISESTA**

{COM(2013) 173 final}
{SWD(2013) 98 final}
{SWD(2013) 100 final}

KOMISSION YKSIKÖIDEN VALMISTELUASIAKIRJA

TIIVISTELMÄ VAIKUTUSTEN ARVIOINNISTA, joka koskee Euroopan poliisiakatemiain (CEPOL) ja Euroopan poliisiviraston (Europol) yhdistymistä ja eurooppalaisen lainvalvontaviranomaisten koulutuskehityksen täytäntöönpanoa

Oheisasiakirja

ehdotukseen EUROOPAN PARLAMENTIN ja NEUVOSTON ASETUKSEKSI

**EUROOPAN UNIONIN LAINVALVONTAYHTEISTYÖ- JA
-KOULUTUSVIRASTOSTA (EUROPOL) SEKÄ NEUVOSTON PÄÄTÖSTEN
2009/371/YOS JA 2005/681/YOS KUMOAMISESTA**

1. JOHDANTO

Tämä vaikutusten arviointi on samalla ennakkoarviointi.

2. KUULEMINEN JA ASIAANTUNTEMUS

2.1. Arviointi ja valmistelevat tutkimukset

Euroopan poliisiakatemiasta (CEPOL) tehtiin vuosina 2010–2011 CEPOL-päätöksen mukainen **viisivuotisarviointi**¹. Sen loppukertomus luovutettiin CEPOLin hallintoneuvostolle 31.1.2011.² Vaikutusten arvioinnin tueksi tilattiin **ulkopuolinen tutkimus**³.

2.2. Kuulemiset

CEPOLin tulevaisuudesta keskusteltiin vuosina 2011–2012 useissa komission järjestämissä työpajoissa, joissa valmisteltiin eurooppalaista lainvalvontaviranomaisten koulutuskehystä.

2.3. Komission vaikutustenarviointilautakunnan tarkastelu

Komission vaikutustenarviointilautakunta tarkasteli vaikutusten arvioinnin luonnoksia ja antoi niistä lausunnot 20.7.2012, 10.10.2012 ja 15.1.2013. Lautakunnan suositukset on otettu huomioon vaikutusten arvioinnissa.

3. ONGELMAN MÄÄRITTELY

3.1. Tausta ja ulkoiset tekijät

Tässä esiteltäisiin ongelmiin on kaksi pääsyötä: CEPOLin rakenne ja johtamistapa sekä nykyinen lainvalvontakoulutus.

3.1.1. Yleiskatsaus EU:n nykyiseen poliisien koulutusjärjestelmään

Jäsenvaltioissa on yleisesti ottaen samankaltaiset lainvalvontarakenteet. Jäsenvaltioista 21:ssä on yksi poliisivirasto ja lopuissa kuudessa jäsenvaltiossa useampia virastoja. Lisäksi peräti 12 EU:n virastoa ja kansainvälistä järjestöä, kuten CEPOL, Europol ja Frontex, ovat ilmoittaneet

¹ Study on Five Years evaluation of CEPOL activity, 21.1.2011. Consortium Blomeyer & Sanz, Centre for Strategy and Evaluation Studies LLP and Evalutility Ltd.

² www.cepoleuropa.eu.

³ Study on the amendment of the Council Decision 2005/681/JHA setting up CEPOL activity. GHK Consultants, loppukertomus 24.4.2012.

antavansa jonkinlaista lainvalvontakoulutusta.

CEPOL järjestää kursseja ja laatii rajatylittävää poliisitoimintaa koskevia yhteisiä oppijaksoja omaan käyttöön ja kansallisille oppilaitoksille. Lisäksi se levittää parhaita käytäntöjä ja tutkimustuloksia. CEPOLin kurseja eivät yleensä pidä CEPOLin omat työntekijät vaan kansalliset asiantuntijat. CEPOLin tiloissa järjestettävään koulutukseen osallistuu vuosittain noin 2 000 henkeä ja vaihto-ohjelmiin sekä (vuodesta 2011 järjestettyihin) verkko-opintoihin noin 100–200 henkeä. CEPOL on talousarvioltaan EU:n pienimpiä virastoja (8,3 miljoonaa euroa vuonna 2011).

3.1.2. Syy 1: lisääntynyt poliittinen tietoisuus EU:n painopisteistä rajatylittävän rikollisuuden torjunnassa

Vuonna 2010 hyväksytyssä EU:n sisäisen turvallisuuden strategiassa luetellaan EU:n sisäiseen turvallisuuteen liittyviä ongelmia, periaatteita ja ohjeita sekä toimet, joita ollaan toteuttamassa ja joita tuetaan soveltuvalla koulutuksella. Neuvosto hyväksyi kesäkuussa 2011 kahdeksan painopistealuetta järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaa varten.

3.1.3. Syy 2: muutokset poliisiyhteistyötä ja poliisien koulutusta koskevassa lainsäädännössä ja politiikassa

Lissabonin sopimuksen mukaisesti sisäistä turvallisuutta koskevaa operatiivista yhteistyötä on tarkoitus edistää ja tehostaa. Yhteistyössä keskitytään erityisesti tiettyihin vakaviin rikoksiin ja järjestäytyneen rikollisuuden muotoihin. EU on luonut sisäisen turvallisuuden strategiassaan järjestelmän, jolla painopisteet määritellään. Strategiaa tuetaan lisäämällä keskinäistä luottamusta ja parantamalla valmiuksia. Eurooppa-neuvosto korosti vuonna 2009 tarvetta luoda yhtenäinen eurooppalainen lainvalvontakulttuuri perustamalla vuoteen 2015 mennessä jäsenvaltioiden ja EU:n lainvalvonta-alan ammattilaisille tarkoitettuja eurooppalaisia koulutus- ja vaihto-ohjelmia, joiden yhteydessä CEPOLilla olisi keskeinen tehtävä eurooppalaisen ulottuvuuden varmistajana. Myös Euroopan parlamentti vaati vuonna 2009 yhdenmukaista lähestymistapaa eri jäsenvaltioiden lainvalvontaviranomaisten koulutukseen.

Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio ovat yhdessä sopineet EU:n virastoja koskevasta yhteisestä lähestymistavasta, jossa tarkastellaan virastojen hallintorakennetta ja hallintotapaa, toimintoja, rahoitusta ja talousarvion laadintaa.⁴

3.2. Ongelman määrittely

3.2.1. Ongelma 1: tiedonpuute EU-ulottuvuudesta lainvalvonnassa

Useimmilla EU:n lainvalvontaviranomaisilla ei ole riittävästi tietoa, jotta ne voisivat tehdä tehokkaasti yhteistyötä rajatylittävän rikostorjunnan painopistealoilla.

Ongelma 1a Eurooppalainen koulutus ei tavoita kaikkia sitä tarvitsevia viranomaisia

CEPOLin koulutus on kohdennettu CEPOL-päätöksen mukaisesti ylemmille tai keskitason virkamiehille, eikä muiden virkamiesten mahdollisesti tarvitsemaan temaattiseen koulutukseen ole panostettu. Vuoden 2009 loppuun mennessä vain 1,6 prosenttia EU:n ylemmistä poliisivirkamiehistä oli osallistunut CEPOLin koulutukseen. Vuonna 2010 vain 13–15 jäsenvaltiota lähetti virkamiehiään koulutukseen. Kurssien osallistujamäärät jäivät vajaiksi. Tämä saattaa johtua siitä, ettei kurseista saa mitään virallista tutkintoa tai pätevyyttä. Useimmilla jäsenvaltioilla ei ole erityisiä määrärahoja, joilla virkamiehiä

⁴ Yhteinen julkilausuma, 12. kesäkuuta 2012:
<http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/12/604&format=HTML&aged=0&language=EN&guiLanguage=en>.

voitaisiin lähettää koulutukseen. Joissakin jäsenvaltioissa luvan saaminen koulutukseen osallistumista varten on hidasta ja monimutkaista. Osassa jäsenvaltioista on laadittu suunnitelmia CEPOLin koulutuksesta saatujen tietojen levittämiseksi, mutta yleensä tiedonvälitys on epävirallista ja riittämätöntä. Myös kielitaito saattaa olla este: valtaosa koulutuksesta järjestetään englanniksi, minkä vuoksi monet virkamiehet saattavat jättää osallistumatta.

Ongelma 1b CEPOLin, jäsenvaltioiden ja muiden virastojen välinen yhteistyö on puutteellista

EU:n tuoreissa strategisissa tavoitteissa edellytetään, että koulutusta koordinoidaan suunnitelmallisesti. Näin ei kuitenkaan tapahdu, vaikka oikeus- ja sisäasioiden alalla toimivien erillisvirastojen välillä onkin yhteistyösopimuksia. Koulutusohjelmia ei ole kohdennettu ja koordinoitu riittävästi: 27 prosenttia kansallisista oppilaitoksista on ilmoittanut, että kansallisen koulutuksen ja CEPOLin koulutuksen välillä on päällekkäisyyttä. Virastojen toimintasuunnitelmia ei yleensä koordinoida, ja onkin yleistä, että ne tekevät samoja asioita. Päällekkäisyyttä esiintyy myös esimerkiksi siten, että eri virastot järjestävät koulutusta samaan aikaan.

3.2.2. Ongelma 2: CEPOLin nykyinen hallintotapa ja rakenne heikentävät koulutuksen tehokkuutta

CEPOLin hallintotapa ja rakenne rajoittavat sen mahdollisuuksia toimia EU-politiikan välineenä tehokkaimmalla mahdollisella tavalla.

Ongelma 2a CEPOLin hallintoneuvosto keskittyy väriin asioihin

CEPOLin päätöksentekomenettelyt ovat kehittyneet sitten viisivuotisarvioinnin, mutta sen hallintotapa ja rakenne ovat edelleen vanhentuneita. Hallintoneuvosto ei kiinnitä riittävästi huomiota viraston strategiaan vaan keskittyy toisarvoisiin hallinnollisiin asioihin. CEPOL-päätöksessä ei ohjata hallintoneuvostoa keskittymään strategiaan kysymyksiin. Hallintoneuvoston koko – sen kokouksissa on yleensä 45–50 osallistujaa jäsenvaltioista – hidastaa päätöksentekoa, ja sen kulut ovat suhteettoman suuret. Koska osallistujat vaihtuvat usein, hallintoneuvostossa on jatkuvasti uusia jäseniä, jotka tarvitsevat aikaa tutustuakseen työhön. EU:lla ei ole hallintoneuvostossa omaa edunvalvojaa, sillä komissio on paikalla vain tarkkailijana, jolla ei ole äänivaltaa. Tämä on ristiriidassa virastoja koskevan yhteisen lähestymistavan kanssa.

Ongelma 2b Jäsenvaltiot tukevat CEPOLin toimintaa vaihtelevasti

Kansallisten yhteyspisteiden tehtävänä on ”vastata tehokkaasta yhteistyöstä CEPOLin ja [kansallisten] koulutuslaitosten välillä”. On kuitenkin edelleen epäselvää, mitä yhteyspisteiden tehtäviin tarkalleen kuuluu, vaikka CEPOLin hallintoneuvosto on monta kertaa yrittänyt selvittää asiaa. Kaikkien jäsenvaltioiden yhteyspisteissä ei työskentele riittävästi kokopäiväisiä virkamiehiä, mikä saattaa heikentää CEPOLin mahdollisuuksia koordinoida koulutusta ja vaikeuttaa CEPOLin ja jäsenvaltioiden yhteistyötä.

Ongelma 2c Jäsenvaltiot suunnittelevat koulutuksen rahoituksen huonosti

Yli puolet suunnitelluista menoista on toimintamenoja, joista valtaosa käytetään koulutukseen. Jäsenvaltiot päättävät koulutukseen käytettävistä menoista usein niin myöhään, että kaikki kurssit on mahdutettava loppuvuoteen ja alhaisen osallistujamäärän todennäköisyys kasvaa. Vuosina 2006–2010 jäsenvaltiot (jotka vastaavat CEPOL-koulutuksen järjestämisestä) peruivat tai siirsivät myöhempään ajankohtaan 13 prosenttia kursseista, vaikka tavoite on vain 5 prosenttia.

Tällä hetkellä ei ole toimivaa keinoa varmistaa, että toteutettu koulutus todella vastaa tarvetta

tiedon välittämiseen EU:n eri välineistä ja politiikoista. Koska EU:n tarpeita ei määritellä erikseen, kansallisia tarvearvioita ei voida verrata niihin. Toiminnan tuloksista ja vaikutuksista ei anneta järjestelmällisesti palautetta, jonka avulla tulevaa toimintaa voitaisiin suunnitella paremmin.

3.3. EU:n toimintaedellytykset ja toissijaisuusperiaate

CEPOL-päätöksen muuttamisesta määrätään SEUT-sopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa. CEPOLin oikeusperustan vahvistamista tuetaan useissa tärkeissä EU:n toimintapoliittisissa asiakirjoissa.

Toissijaisuusperiaatteeseen liittyviä kysymyksiä ovat poliisiviranomaisten koulutus koko EU:ssa, yhteisten valmiuksien kehittäminen ja EU:n lainvalvontakulttuurin vahvistaminen. Ehdotus ei vaikuta jäsenvaltioiden kansallisesti toteuttamiin lainvalvontaviranomaisten koulutushankkeisiin.

4. POLITIIKAN TAVOITTEET

4.1. Yleistavoite

Parantaa lainvalvontaa EU:ssa kehittämällä lainvalvontaviranomaisten koulutusjärjestelmä, jolla vastataan poliisiyhteistyön muuttuviin strategisiin tavoitteisiin.

4.2. Eriyistavoitteet

Eriyistavoite 1

Parantaa rajatylittävää rikollisuutta koskevan lainvalvontaviranomaisten koulutuksen laatua, koordinoitua ja yhtenäisyyttä sekä lisätä koulutusta saavien määrää.

Eriyistavoite 2

Kehittää poliisien koulutusta vastaamaan EU:n tarpeita ja luoda sille selkeä kehys, joka noudattaa EU:n virastoja koskevaa yhteistä lähestymistapaa.

5. TOIMINTAVAIHTOEHDOT

5.1. Eurooppalainen lainvalvontaviranomaisten koulutuskehys

Komissio esittää CEPOLin uudistusta koskevan ehdotuksensa ohella eurooppalaista lainvalvontaviranomaisten koulutuskehystä, jonka avulla koulutusta voidaan koordinoida siten, että vahvistetaan jäsenmaiden valmiuksia vastata yhteisiin haasteisiin. Kehyksessä täsmennetään koulutuksen aihe, kohderyhmä ja sisältö sekä sen järjestäjä EU:ssa tai jäsenvaltiossa.

5.2. Toimintavaihtoehdot

Vaihtoehto 1 (säilytetään nykytilanne): edistetään koulutuskehystä muuttamatta CEPOLin oikeusperustaa

Osa jäsenvaltioista vastustaa CEPOLin nykyisen kehyksen muuttamista, koska niiden mielestä sen tarjoama koulutus on riittävää. Useimpien jäsenvaltioiden mielestä CEPOLin oikeusperusta olisi kuitenkin muotoiltava uudelleen, jotta koulutuspolitiikkaa voitaisiin kehittää ja päivittää. Nykyisen oikeusperustansa nojalla CEPOL voisi panna koulutuskehysten täytäntöön vain osittain, koska sen tehtävänä on kouluttaa ainoastaan ylempiä poliisiviranomaisia.

Vaihtoehto 2: jäsenvaltiot järjestävät koulutusta osana EU:n verkostoa

Tässä vaihtoehdossa CEPOL-virasto lakkautettaisiin. Hallitustenvälistä koordinaatiota ja yhteistyötä jatkettaisiin komission tarjoaman pienen sihteeristön avulla, kuten ennen CEPOL-päätöstä. Osa CEPOLin viroista siirrettäisiin muihin EU:n virastoihin, jotka ottaisivat hoitaakseen joitain sen toimintoja. Vaihtoehto toimisi samoin kuin Euroopan juridinen koulutusverkosto, ja se tuottaisi välittömästi suoria säästöjä. Kaikki jäsenvaltiot vastustavat tätä vaihtoehtoa.

Vaihtoehto 3: EU:n taloudellinen tuki koulutukselle lopetetaan

CEPOL lakkautettaisiin, eikä EU enää myöntäisi lainkaan rahoitusta poliisien koulutukseen lukuun ottamatta muiden virastojen tarjoamaa alakohtaista koulutusta. Komissio ja Europol voisivat osoittaa koulutustarpeita, mutta tarvittavan koulutuksen järjestämisestä vastaisivat jäsenvaltiot. Kaiken koulutukselle myönnettävän EU:n tuen lakkauttaminen on äärimmäinen vaihtoehto harkittavaksi. Kaikki jäsenvaltiot kuitenkin vastustavat tätä vaihtoehtoa sillä perusteella, että se merkitsisi paluuta entiseen, tehostamaan koulutustilanteeseen.

Alavaihtoehto 4a: osa CEPOLin toiminnoista siirretään Europolille, CEPOL vastaa eurooppalaisen lainvalvontaviranomaisten koulutuskehyksen täytäntöönpanosta

CEPOL jatkaisi erillisenä virastona, mutta käyttäisi Europolin kanssa samoja yrityspalveluita ja infrastruktuuria. CEPOLin päätoimipaikka suljettaisiin ja sen hallintoneuvosto, johtaja ja henkilöstö jakaisivat tilat Europolin kanssa. CEPOL-päätöstä muutettaisiin hallintotapaan ja koulutuksen laatuun liittyvien ongelmien ratkaisemiseksi, ja siinä varmistettaisiin eurooppalaisen lainvalvontaviranomaisten koulutuskehyksen täytäntöönpano.

Euroopan parlamentti on pyytänyt komissiota tutkimaan mahdollisuutta yhdistää CEPOL ja Europol. Niiden osittaisella yhdistämisellä voitaisiin ratkaista hallinto-ongelmia ja järkeistää muita kuin operatiivisia toimintoja virastoja koskevan yhteisen lähestymistavan mukaisesti. Jäsenvaltioiden edustajat kuitenkin vastustivat tätä vaihtoehtoa, koska ne pitivät sitä ensiaskeleena kohti itsenäisen koulutusviraston lakkauttamista.

Vaihtoehto 4b: Europolin ja CEPOLin toiminnot yhdistetään yhteen virastoon, yhdistetty virasto (Europol) vastaa eurooppalaisen lainvalvontaviranomaisten koulutuskehyksen täytäntöönpanosta

Tässä vaihtoehdossa CEPOL ja Europol yhdistettäisiin virallisesti. CEPOLin päätoimipaikka suljettaisiin ja operatiivinen henkilöstö siirrettäisiin Europoliin. Europol ottaisi CEPOLin tehtävät hoitaakseen. Europolin uusi koulutuksesta vastaava apulaisjohtaja osallistuisi Europolin talousarvion laatimiseen. Koulutukseen osoitettaisiin tarvittavat varat kehyksen mukaisesti todettujen koulutustarpeiden pohjalta. Europolin hallintoneuvoston varajäsenet toimisivat koulutusasiantuntijoina. Tiedekomitea neuvoisi koulutussasioissa.

CEPOL luokitellaan vuoden 2014 talousarviossa uusia tehtäviä hoitavaksi virastoksi. Tämä tarkoittaa, että vaikka henkilöstön vähennystavoitteet koskevat myös CEPOLia, se voi kuitenkin pyytää uusia toimia, joita on varattu uusia tehtäviä varten. Suuremmassa yksikössä tarvittava uudelleenpriorisointi, uudelleenkohdentaminen ja tehostaminen olisi helpompaa. Kun kahden eri viraston hallinnollisia päällekkäisyyksiä poistettaisiin, suurempi osa henkilöstöstä voisi keskittyä koulutustoimintaan. Näin eurooppalainen lainvalvontaviranomaisten koulutuskehys voitaisiin toteuttaa ilman, että ainakaan henkilöstön lisäyksestä syntyy ylimääräisiä kustannuksia.

Yhdistyminen vaikeuttaisi uuden henkilöstön palkkaamista ennen uudistuksen toteuttamista. Virastojen olisikin komission avulla tutkittava pian yhdistymisen vaikutuksia yksittäisiin työntekijöihin. Muutosta johtaisi CEPOLin johtaja.

Monet jäsenvaltiot vastustavat yhdistämistä, koska niiden mielestä koulutuksen laatu ja siihen sitoutuminen kärsisivät jäädessään operatiivisten tavoitteiden varjoon. Jotkin jäsenvaltiot ovat kuitenkin olleet valmiit tarkastelemaan yhdistämisen hyötyjä ja kustannuksia. Kaikki järjeistämistoimet olisivat hyväksyttäviä neuvoston ja Euroopan parlamentin kantojen perusteella. Neuvosto esitti vuoden 2013 EU:n budjettineuvotteluissa, että virastojen määrärahoja supistetaan 1 prosentilla, ja parlamentti suosittelee monivuotisesta rahoituskehiksestä käydyissä neuvotteluissa sen tutkimista, miten virastoissa voitaisiin saada aikaan kustannussäästöjä ja niiden resursseja yhdistää.

Vaihtoehto 5: CEPOLia vahvistetaan ja uudistetaan

CEPOLin roolia selvennettäisiin ja vahvistettaisiin, mihin tarvittaisiin lisää henkilöstöä. Hallintoon ja koulutuksen laatuun liittyvät ongelmat ratkaistaisiin CEPOL-päätöstä muuttamalla. Tämä olisi virastoja koskevan yhteisen lähestymistavan mukaista ja vastaisi myös monien jäsenvaltioiden toivetta CEPOLin vahvistamisesta ja yhtenäisemmästä koulutuspolitiikasta.

6. PARHAAKSI ARVIOITU VAIHTOEHTO

Eurooppalaisen lainvalvontaviranomaisten koulutuskehiksen täytäntöönpano (ja siten yllä määritellyn erityistavoitteen 1 täyttyminen) edellyttää, että i) koulutuskehiksen täytäntöönpanon koordinointi osoitetaan jollekin EU:n virastolle, ii) tämän viraston valtuuksia laajennetaan (CEPOLin valtuuksiin verrattuna) niin, että se vastaa *kaikkien* asianomaisten poliisiviranomaisten koulutuksesta ja iii) virastolle myönnetään lisäresursseja. Vaihtoehdot 2 ja 3 (ei virastoa) eivät täytä edellytystä i. Vaihtoehdot 1 (nykytilanteen säilyttäminen) ja 5 (CEPOLin vahvistaminen) täyttävät edellytyksen i, ja vaihtoehto 5 täyttää myös edellytyksen ii. Vaihtoehdoissa 1 ja 5 on kuitenkin epävarmaa, saisiko CEPOL lisäresursseja, jolloin edellytys iii ei välttämättä täytyisi. Vaihtoehdot 4a (osittainen yhdistäminen) ja 4b (täysi yhdistäminen) täyttäisivät edellytykset i ja ii. Lisäksi ne täyttäisivät edellytyksen iii tuottamalla kustannussäästöjä, joilla koulutuskehys voitaisiin rahoittaa kokonaan (vaihtoehto 4b) tai osittain (vaihtoehto 4a).

Näistä syistä vaihtoehto 4b arvioidaan parhaaksi. Sillä saavutetaan säästöjä, jolloin toimia voidaan sijoittaa uudelleen koulutuskehiksen täytäntöönpanoa varten. Vaihtoehto aiheuttaisi aluksi lyhyen katkoksen, joka olisi minimoitava, mutta pitkällä aikavälillä joustavuus lisääntyisi, sillä toimia voitaisiin siirtää painopisteiden muuttumisen mukaan. Päätökset olisi tehtävä nopeasti ja yhdistyminen valmisteltava molemmissa virastoissa asianmukaisesti, jolloin sen mahdolliset haitat virastojen henkilöstön ja toiminnan kannalta jäisivät mahdollisimman lieviksi. Uuden viraston hallinto noudattaisi paremmin virastoja koskevaa yhteistä lähestymistapaa. Koulutustarpeita arvioitaisiin jatkuvasti, millä varmistettaisiin, että viraston toiminta vastaa EU:n rajatylittävän poliisiyhteistyön tarpeita. Tämä auttaisi parantamaan toiminnan koordinoitua muiden virastojen kanssa.

Kaiken kaikkiaan vaihtoehto 4b – CEPOLin ja Europolin yhdistäminen – mahdollistaisi eurooppalaisen lainvalvontaviranomaisten koulutuskehiksen tehokkaan täytäntöönpanon. EU:n poliisikoulutus paranisi ja tehostuisi, ja lainvalvontaviranomaiset saisivat tarvitsemiaan tietoja ja taitoja.